

SLÁVNOSŤ ZJAVENIA PÁNA B

Istotne si každý z nás, najmä tí, ktorí sme v minulosti žili v dedinách, spomíname na tento sviatok, keď prichádzali koledníci, takzvaní betlehemci, ktorí svojím slovom a spevom zvestovali to, čo dnes slávime. Na vnútorné veraje dverí napísali, napríklad uvediem tento rok 20+G+M+B+24. Dnes sa už koledy konajú hneď po slávnosti Narodenia Pána a koledníci na veraje píšú podobne: 20+C+M+B+24, čo znamená po latinsky: Christus Mansionem Benedicat. Po slovensky to znamená: Kristus žehnaj (tomuto) domu. Prečo sa v minulosti písali na dvere GMB? Podľa tradície dostali mená Gašpar, Melicher a Baltazár. Ale či sa skutočne tak volali, nevieme. Myslím si, že každý, kto si vypočuje dnešnú Matúšovu stať o troch mudrcoch si dáva otázky, kto boli mudrci, odkiaľ prišli, ako dlho putovali, aké dopravné prostriedky používali a čo to bola za hviezda, ktorá ich sprevádzala? Tradícia a umelci ich zobrazujú rôznym spôsobom. Evanjelista Matúš ich nazýva „Magoi,“ – mágovia, čo v chaldejčine, čiže v perštine znamená, že to boli astrológovia, ktorí sa v tej dobe zaoberali skúmaním a veštením z hviezd. Je pravda, že tieto osoby sú ozaj ponorené do tajomstiev, ktoré znalci Písma svätého objasňujú. To, že ich kresťania od prvých kresťanských čias považovali za Peržanov, nám potvrdzuje historická skutočnosť z Betlehema. V roku 614 vpadli na Blízky východ Peržania, ktorí za desať rokov spustošili najmä dnešné územie Jordánska a Izraela. Zničili všetky kresťanské pamiatky, okrem jednej, a to bola Bazilika Narodenia Pána v Betleheme. Historici tvrdia, že nad hlavným vchodom tejto baziliky bol namaľovaný veľký obraz klaňajúcich sa kráľov, ktorí mali na sebe oblečené perzské rúcha. Peržania si povedali: „*Boli tu naši, tak túto stavbu nezničíme.*“ Z toho vidieť, že už prví kresťania predstavovali troch kráľov ako Peržanov. Tradícia hovorí o počte troch, a to preto, lebo v evanjeliu sa píše o troch daroch, a to zlate, kadidle a myrhe, ktoré priniesli Ježišovi. A ešte taká informácia, že ich relikvie sa nachádzajú v Kolíne nad Rýnom, kde ich cisár Barbadosa v roku 1164 ukoristil z chrámu svätého Eustorgia v Miláne, kde boli dovtedy uložené a uctievané a preniesol ich do Kolína.

Zanechajme teraz tieto a iné informácie a venujme sa podstate dnešného sviatku, čo pre nás znamená aj v dnešnej dobe. Svedectvo evanjelistu Matúša má za cieľ pre nás vylíčiť tri možné postoje k Božiemu Synovi, ktorý sa stal pre nás človekom.

Prvý postoj je postoj Herodesa. Z histórie vieme, kto bol Herodes. Sám sa vyhlásil za kráľa Izraela okolo roku 40 pr.Kr. aj proti vôli cisára Augusta, ktorý mu titul kráľ ponechal len preto, lebo Herodes svojou krutosťou udržal vo Svätej zemi poriadok. K národu bol krutý, preto ho Židia nenávideli, ale nemohli si pomôcť, lebo za ním stála okupačná armáda. Chorobne sa bál o svoj trón, preto si dal vybudovať v púšti až päť pevností. Dal zavraždiť troch synov a tiež najmilšiu manželku s jej matkou. A toto bola aj príčina, prečo po odchode Mudrcov dal povraždiť chlapcov od dvoch rokov nadol v domnienke, že medzi nimi bude aj pre neho obávaný novonarodený kráľ. Tento Herodesov postoj reprezentuje tých ľudí, ktorí svojím konzumným, nemravným a požívačným spôsobom odmietajú Krista, ba vôbec aj vieru v Boha a často sa stavajú nepriateľsky voči Cirkvi a jej predstavených. Verím, že takýto postoj je vzdialený od nás.

Druhý postoj sú náboženský predstavitelia z jeruzalemského chrámu. Veľmi dobre poznali z Biblie prorocktva, kde sa má narodiť Mesiáš a keď konečne mali možnosť sa osobne presvedčiť o jeho narodení, tak preto neurobili ani jeden krok, hoci do Betlehema je len 8 km. Takýto postoj reprezentuje tých kresťanov, ktorí síce poznajú aj evanjeliá, bijú sa do prs, že sú katolíci, ale ich život nezodpovedá tomu, aby išli za Ježišom.

Tretí postoj je pre nás veľmi sympatický a je vyjadrený v osobách troch kráľov od Východu. Hoci boli podľa všetkého pohania, no i napriek tomu, čo je obdivuhodné, dali

sa na nebezpečnú cestu púšťou z Perzie, aby vyhľadali novonarodeného kráľa a aby sa mu poklonili.

A tento postoj si dnes pri vypočutí Matúšovho evanjelia vyvoľme pre náš život. Klaňajme sa Pánu Ježišovi v našich modlitbách, v našich rôznych pobožnostiach, nadovšetko vo svätých omšiach a v našich svätých prijímaniach, kde sa – obrazne povedané – naše duše stávajú betlehetskými maštaľkami, kde sa vždy v nás rodí Boží Syn. A tiež mu prinášajme dary v podobe dobrých skutkoch, lebo ako vieme, viera bez skutkov je mŕtva.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.